

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1066/2021
Гж ап 5/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Републике Србије, Министарства одбране, Војнограђевинског центра „Београд“, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, против туженог-противтужиоца АА из ..., ради раскида уговора и иселења по тужби и доделе стана по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 832/17 од 24.08.2017. године, и жалби тужиоца-противтуженог изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 44/19 од 31.10.2019. године, на седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 832/17 од 24.08.2017. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба тужиоца-противтуженог, изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 44/19 од 31.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 838/16 од 20.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о закупу службеног стана ин.бр. ...-... од 08.06.1992. године и обавезе тужени-противтужилац да се са свим лицима и стварима исели из стана бр. ..., у ул. ... бр. ... у ... и преда га у државину тужиоцу-противтуженом. Ставом другим изреке, одбачен је као неуредан противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу додели двоипособан стан у ... на основу Закључка органа за стамбене и гарнизонске послове ВП од 20.05.1992. године и да са њим закључи уговор о закупу додељеног стана на неодређено време. Ставом трећим изреке, одбачен је као неуредан евентуални противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац-противтужени да туженом-противтужиоцу на име преузимања стана у ..., ул. ... бр. ..., на ... спрату, по структури двособан, површине 58м² и располагања са истим у деобном билансу исплати његову тржишну вредност. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 832/17 од 24.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца-противтуженог и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставовима другом, трећем и четвртном изреке и списи враћени првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац-противтужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 395. ЗПП (погрешно наводећи члан 404.).

Тужени-противтужилац је поднео одговор на ревизију.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 44/19 од 31.10.2019. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 832/17 од 24.08.2017. године.

Против наведеног решења, тужилац-противтужени је изјавио жалбу.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11), односно пре 01.02.2012. године, па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који је био на снази у време подношења тужбе, који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужиоца-противтуженог чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак Апелационог суда у Београду да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. ЗПП, па је оцењујући дозвољеност ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужиоца-противтуженог није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима

вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора и исељења, поднета је 24.04.2009. године, а правноснажна пресуда донета је 24.08.2017. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 510.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 94,1782 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 5.415,26 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на ненувчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић